

Sygn. akt V GC 432/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Bartosz Łopalewski
Protokolant:	sekr. sąd. Elżbieta Fałowska

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2021 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko Bankowi (...) w Ł.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda P. G. na rzecz strony pozwanej Banku (...) w Ł. kwotę 1.817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 432/21 upr

UZASADNIENIE WYROKU

Stan faktyczny

Strona pozwana jest bankiem spółdzielczym, zrzeszonym w Banku Polskiej Spółdzielczości Spółce Akcyjnej w W..

(niesporne)

1 lutego 2019 roku strona pozwana zawarła z P. O. umowę o świadczenie obsługi prawnej. Wynagrodzenie umówiono na 4.000 zł netto miesięcznie. W umowie zastrzeżono możliwość jej rozwiązania z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

Dowód: umowa (k. 12)

14 sierpnia 2020 roku doszło do odwołania wszystkich członków zarządu strony pozwanej.

(niesporne)

Tego samego dnia Rada Nadzorcza strony pozwanej podjęła uchwałę, w której oświadczyła, iż powołuje W. B. „na funkcję Pełniącego Obowiązki Prezesa Zarządu” banku.

Dowód: uchwała (k. 80)

Pismem z 11 września 2020 roku W. B. oraz R. H. oświadczyli, że działając imieniem strony pozwanej wypowiadają umowę o obsługę prawną zawartą z P. O..

W tym samym piśmie oświadczyli o wypowiedzeniu pełnomocnictwa procesowego oraz wezwali P. O. do dostarczenia całości dokumentacji dotyczącej wszystkich spraw prowadzonych w imieniu banku w terminie 7 dni.

2 października 2021 roku oświadczenie to zostało doręczone P. O..

Dowód: pismo (k. 25 i 67)

potwierdzenie doręczenia (k. 26)

potwierdzenie nadania (k. 27)

P. O. przekazał stronie pozwanej wszystkie posiadane dokumenty dotyczące prowadzonych w jej imieniu spraw.

(niesporne)

Pismem z 19 października 2020 roku Rada Nadzorcza strony pozwanej zwróciła się do Komisji Nadzoru Finansowego o udzielenie zgody na powołanie W. B. na prezesa zarządu banku.

Postępowanie przed KNF zostało następnie umorzone z uwagi na cofnięcie wniosku.

Dowód: wniosek (k. 81-82)

decyzja (k. 83-84)

Pismem z 24 listopada 2020 roku P. O. prosił o informację, czy uchwała Rady Nadzorczej strony pozwanej nr (...) jest jedynym dokumentem, który miałby świadczyć o umocowaniu W. B. do reprezentacji banku. Nadto prosił o przesłanie uwierzytelnionej kopii protokołu z posiedzenia z 14 sierpnia 2020 roku.

Dowód: pismo (k. 68)

P. O. wystawił faktury obejmujące wynagrodzenie za listopad, grudzień 2020 roku oraz styczeń 2021 roku.

Wynagrodzenie to zostało przez stronę pozwaną zapłacone.

Dowód: potwierdzenie zapłaty (k. 28)

Pismem z 1 grudnia 2020 roku W. B. oraz R. H. oświadczyli, że sposób reprezentacji banku ujawniony w KRS „jest tożsamy do skierowanego wobec Pana oświadczenia Banku w zakresie wypowiedzenia umowy o obsługę prawną”.

Dowód: pismo (k. 69)

Pismem 22 grudnia 2020 roku P. O. oświadczył, iż wypowiedzenie „ należy ocenić jako nieskuteczne”.

Dowód: pismo (k. 70)

P. O. wystawił faktury za luty i marzec 2021 roku.

Dowód: faktury (k. 13-13/2)

Pismem z 2 marca 2021 roku strona pozwana odesłała P. O. wystawioną przez niego fakturę za luty 2021, oświadczając, iż wystawiona została „ bez podstawy prawnej” a zarazem przedstawia „ nierzeczywiste zdarzenie”.

Pismem z 15 marca 2021 roku P. O. odpisał, że umowa o obsługę prawną „ nie została rozwiązana”. Wskazał także, że „ pozostaje w dyspozycji Banku (...) w Ł. ”. Wezwał także do zapłaty należności za luty 2021 roku.

Dowód: pismo (k. 29 i 71)

pismo (k. 72)

potwierdzenia odbioru (k. 30)

Pismem z 8 kwietnia 2021 roku strona pozwana odesłała P. O. wystawioną przez niego fakturę za marzec 2021, oświadczając, iż wystawiona została „ bez podstawy prawnej” a zarazem przedstawia „ nierzeczywiste zdarzenie”.

Dowód: pisma (k. 31 i 73)

potwierdzenia odbioru (k. 32)

Tego samego dnia P. O. wezwał stronę pozwaną do zapłaty wynagrodzenia za marzec 2021 roku. Zakreślił w nim termin 7 dni od doręczenia wezwania.

Wezwanie doręczono stronie pozwanej 12 kwietnia 2021 roku.

Dowód: wezwanie (k. 14)

potwierdzenie nadania (k. 15)

potwierdzenie odbioru (k. 15/2)

Pismem z 19 kwietnia 2021 roku P. O. poinformował stronę pozwaną o zawarciu umowy przelewu wierzytelności.

Dowód: umowa (k. 16)

potwierdzenie nadania (k. 16/2)

Ocena dowodów

I.

Sprawa rozpoznawana była przy zastosowaniu przepisów o odrębnym postępowania uproszczonym oraz odrębnym postępowaniu gospodarczym.

II.

Uzasadniając żądanie pozwu powód twierdził o zawarciu umowy o świadczenie obsługi prawnej, wystawieniu faktur za luty i marzec 2021 roku, zawarciu umowy przelewu wierzytelności oraz „biernej postawie względem roszczeń powoda” (k. 3).

Już w sprzeciwie strona pozwana wskazała, iż wymieniona w pozwie umowa uległa na skutek jej oświadczenia rozwiązaniu z dniem 31 stycznia 2021 roku (k. 42). Powołała się także na swoje późniejsze pisma z 2 marca 2021 (k. 29) i 8 kwietnia 2021 roku (k. 31), które w uzasadnieniu pozwu pominięto milczeniem. Mimo to, w kolejnym piśmie procesowym, to jest piśmie z 2 września 2021 roku, powód ponownie twierdził o „biernej postawie” strony pozwanej (k. 63). Twierdzenie to było oczywistą nieprawdą.

III.

Podczas rozprawy strona pozwana wyraziła twierdzenie, że powołanie W. B. w skład zarządu banku uchwałą 14 sierpnia 2020 roku było bezpośrednią konsekwencją odwołania wszystkich dotychczasowych członków zarządu, do czego doszło tego samego dnia (minuta 47:30 protokołu). W tym strona pozwana upatrywała „ekstraordynaryjności” okoliczności, w jakich doszło do tego powołania (minuta 47:30 protokołu).

Powód nie negował twierdzenia o odwołaniu wszystkich dotychczasowych członków zarządu w dniu 14 sierpnia 2020 roku, stąd okoliczność tę Sąd uznał za milcząco przyznaną (art. 230 k.p.c.).

IV.

W sprzeciwie strona pozwana twierdziła, że w okresie, którego sprawa dotyczy, czynności udzielania pomocy prawnej „nie miały miejsca” (k. 42). Podobnie, w piśmie procesowym z 23 września 2021 roku strona pozwana wyraziła twierdzenie, że w okresie, którego dotyczą sporne faktury, P. O. „nie wykonywał żadnych obowiązków” wynikających z zawartej umowy (k. 78).

Było to twierdzenie o tzw. okoliczności negatywnej. Zgodnie z obowiązującymi regułami postępowania dowodowego okoliczności negatywne nie mogą i nie muszą być wykazywane. To na stronie procesu, która przeczy okoliczności negatywnej, spoczywa procesowy ciężar wykazania faktów (tzw. okoliczności pozytywnych) będących opozycją dla tzw. okoliczności negatywnej.

Powód nie próbował nawet wyrazić żadnych twierdzeń o faktach, które mogłyby być kwalifikowane jako wykonywanie umowy o obsługę prawną, a które nastąpiłyby w okresie, którego sprawa dotyczy. Ograniczył się do sugestii, że to strona pozwana „zapewne żadnych czynności nie zlecała i nie udostępniała dokumentów” a „działania faktyczne nie mogą wpływać, determinować” ocen prawnych (minuta 39:00 protokołu). W późniejszej części rozprawy nowy pełnomocnik powoda (nota bene cedent) wyraził twierdzenie, że „pozostawał w gotowości” (minuta 1:04:00 protokołu) a świadczenie pomocy prawnej polegało na jednorazowej obecności na spotkaniu w banku oraz co najmniej dwukrotnym pisemnym zwróceniu uwagi na nieprawidłową reprezentację banku. Na pytanie Sądu nowy pełnomocnik powoda doprecyzował, że owo spotkanie miało miejsce jeszcze w okresie wypowiedzenia umowy, natomiast pisemne zwrócenie uwagi już po okresie wypowiedzenia (minuta 1:05:00). Do twierdzeń tych odniósł się szczegółowo pełnomocnik strony pozwanej (minuta 1:07 protokołu), przyznając udział cedenta w spotkaniu w banku w okresie wypowiedzenia oraz nadesłanie pism, które dotyczyły w istocie spornych w sprawie faktur.

Nowy pełnomocnik powoda przyznał też, że zwrócił dokumenty dotyczące toczących się spraw („czego dokonałem” - minuta 1:04:15 protokołu), gdyż „nawet upoważniony ustnie pracownik mógł zwrócić się” o te akta.

V.

Sąd pominął wnioski strony pozwanej o dowód z zeznań świadków, a to na podstawie art. 458¹⁰ k.p.c.

Powód nie zgłosił żadnych wniosków o dowody osobowe. Oświadczył jedynie, że nie sprzeciwia się wnioskowi o przesłuchanie Piotra Orła (minuta 18:50 protokołu).

Kwestia ofiarowania przez powoda świadczenia niepieniężnego w lutym i marcu 2021 roku lub rzeczywistego spełniania tego świadczenia nie wymagała dowodu osobowego. Mogła bowiem zostać wykazana dokumentami, co – biorąc pod uwagę współczesne metody komunikacji – uznać należy za typowe.

Ocena prawna

I.

Spór pomiędzy stronami dotyczył oceny prawnej skuteczności wypowiedzenia umowy o obsługę prawną.

Zarzut powoda sprowadzał się do twierdzenia, że W. B. „pełnił obowiązki prezesa zarządu, jednakże nie mógł reprezentować na zewnątrz Banku (...) w Ł., ponieważ nie posiadał zgody Komisji Nadzoru Finansowego, wymaganej zgodnie z art. 22b ustawy prawo bankowe” (k. 62/2).

Strona pozwana uznawała wypowiedzenie za skuteczne. Nie twierdziła jednak, że przed podjęciem przez Radę Nadzorczą uchwały z 14 sierpnia 2020 roku uzyskała zgodę Komisji Nadzoru Finansowego. Na wezwanie (k. 77) strona pozwana przedstawiła jedynie kopię uchwały Rady Nadzorczej z 14 sierpnia 2020 roku (k. 80) oraz kopię wniosku Rady Nadzorczej do Komisji Nadzoru Finansowego z 19 października 2020 roku (k. 81). Już samo porównanie dat wskazuje, że wniosek z 19 października 2020 roku nie mógł być wnioskiem o zgodę na powołanie w dniu 14 sierpnia 2020 roku, to bowiem nastąpiło wiele miesięcy wcześniej. Także lektura szczegółowej treści wniosku wskazuje, że zwracano się tam o zgodę na „powołanie Pana W. B. na Prezesa Zarządu Banku (...) w Ł. ”, a więc zdarzenie przyszłe (nie zaś o zgodę na coś, co już nastąpiło) i nie wymieniono wcale uchwały z 14 sierpnia 2020 roku.

Na rozprawie pełnomocnik strony pozwanej oświadczył wyraźnie, że przed uchwałą Rady Nadzorczej z 14 sierpnia 2021 roku nie wystąpiono o zgodę do Komisji Nadzoru Finansowego (minuta 31:00 protokołu).

II.

Zasadą prawa bankowego jest niepołączalność określonych funkcji w zarządzie (funkcji prezesa zarządu oraz funkcji członka zarządu nadzorującego zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku – art. 22a ust. 6 ustawy prawo bankowe) oraz konieczność uzyskania uprzedniej zgody KNF na powołanie prezesa zarządu oraz powołanie członka zarządu nadzorującego zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku (art. 22b ust. 1 ustawy prawo bankowe). Zasady te ulegają modyfikacji w odniesieniu do banków spółdzielczych zrzeszonych w banku zrzeszającym. Zgodnie z art. 20a ust. 1 ustawy prawo bankowe w przypadku banku spółdzielczego zrzeszonego w banku zrzeszającym:

- a) nie obowiązuje zakaz łączenia funkcji prezesa zarządu oraz członka zarządu nadzorującego zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku (wręcz przeciwnie, funkcje te są łączone);
- b) przepis art. 22b ustawy prawo bankowe (dotyczący uzyskiwania uprzedniej zgody KNF) stosuje się wyłącznie do powołania prezesa zarządu.

III.

Z uwagi na posłużenie się przez powoda w piśmie procesowym z 2 września 2021 roku (pkt V tego pisma) oraz podczas rozprawy (minuta 17:20 protokołu) argumentacją nawiązującą do przepisu art. 56 prawa spółdzielczego (instytucji delegowania członka rady nadzorczej do zarządu) Sąd zakładał, iż W. B. był członkiem rady nadzorczej.

Instytucja prawna delegowania członka rady nadzorczej do czasowego wykonywania czynności członka zarządu jest znana polskiemu prawu handlowemu (art. 383 k.s.h.). Podobnie prawo bankowe przewiduje - prócz powołania do zarządu (art. 22 ust. 1 ustawy prawo bankowe) – możliwość delegowania członka rady nadzorczej do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony lub odwołany, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące (art. 22d ust. 3 ustawy prawo bankowe). Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie także do banków spółdzielczych (art. 20a ust. 1 ustawy prawo bankowe). Co więcej, do banków działających w formie spółdzielni zastosowanie znajduje ustawa prawo spółdzielcze, która umożliwia wyznaczenie członka rady nadzorczej do czasowego pełnienia funkcji członka zarządu „w razie konieczności” (art. 56 § 1 ustawy prawo spółdzielcze), co jest formułą nieco inną niż ta z art. 22d ust. 3 ustawy prawo bankowe. Nie wyraża limitu czasowego trzech miesięcy i nie jest ograniczona do zawieszenia lub odwołania dotychczasowego członka zarządu z przyczyn wskazanych w art. 22d ust. 1 i 2 prawa bankowego.

Przywołanie tych regulacji jest o tyle istotne dla niniejszej sprawy, że obrazują one konsekwentne stosowanie przez ustawodawcę terminologii, zgodnie z którą odróżnia się „powołanie” (do zarządu) od „delegowania”/ „wyznaczenia” (do czasowego wykonywania czynności członka zarządu).

IV.

Dopiero podczas rozprawy (w głosie końcowym – minuta 44:15 rozprawy) powód wyraził twierdzenie, że W. B. nie był członkiem rady nadzorczej. Nie mógł więc być delegowany w wyżej opisanym trybie. Sąd otworzył rozprawę na nowo i uzyskał oświadczenie pełnomocnika strony pozwanej, który przyznał, że W. B. nie był członkiem rady nadzorczej (minuta 46:50 protokołu).

Z powyższego wynikało, iż uchwały z 14 sierpnia 2020 roku nie można oceniać w kontekście przepisów o delegowaniu (członka rady nadzorczej) a jedynie przez pryzmat przepisów o powołaniu (do zarządu).

V.

Nie budzi wątpliwości, że powołanie prezesa zarządu banku spółdzielczego jest czynnością wymagająca zgody Komisji Nadzoru Finansowego (art. 22b ust. 1 ustawy prawo bankowe). Analiza przepisu art. 22b ust. 7 tej ustawy wskazuje, że zgoda ta winna być zgodą uprzednią (a nie następczą). Analizowana regulacja nie wyraża jednak wprost sankcji w przypadku niewystąpienia o zgodę. W literaturze przedmiotu – wbrew stanowisku prezentowanemu na rozprawie - poglądy są podzielone. Tylko tytułem przykładu godzi się wskazać, że Arkadiusz Kawulski zajął stanowisko dalekie od stanowczości („ należałoby się raczej opowiedzieć za nieważnością”) przytaczając rozmaite poglądy (zob. A. Kawulski, Prawo bankowe. Komentarz, LexisNexis 2013, pkt 7 komentarza do art. 22b), natomiast Marcin Spyra wskazał, że zgoda KNF nie ma wpływu na ważność wyboru (zob. M Spyra [w:] Zoll Fryderyk (red.), Prawo bankowe. Komentarz, Tom I i II, Zakamycze 2005, pkt 3 komentarza do art. 22b).

Dla rozstrzygnięcia sprawy nie miało jednak znaczenia cytowanie cudzych wypowiedzi a przeprowadzenie rzetelnej analizy postawionego problemu prawnego.

Zarzut stawiany przez powoda nie dotyczył sprzeczności treści uchwały Rady Nadzorczej z dnia 14 sierpnia 2021 roku z ustawą ale niedochowania określonego trybu (publicznoprawnego), który winien uchwale tej towarzyszyć (minuta 23 protokołu). W przypadku sprzeczności z prawem treści lub celu czynności cywilnoprawnej sankcja nieważności (art. 58 § 1 k.c.) jest traktowana jako sankcja domyślna (a więc mająca zastosowanie do wszystkich przypadków takiej sprzeczności w braku przepisu szczególnego przewidującego sankcję odmienną). W przypadku niedochowania określonego trybu sankcja nieważności – niekiedy przyjmowana w praktyce sądowej po rozważeniu szczegółowych uregulowań dotyczących danego przypadku (zob. R. Trzaskowski [w:] J. Gudowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna, cz. 2, WKP 2021, pkt 18-21 komentarza do art. 58 k.c.) - nie może być jednak traktowana jako domyślna. Brak ku temu podstawy prawnej.

Rozważając, czy w istotnym dla sprawy przypadku zasadne jest przyjęcie sankcji nieważności (w oparciu o analogiczne stosowanie przepisu art. 58 § 1 k.c. do sytuacji wprost w nim nieuregulowanej) Sąd wziął pod uwagę następujące okoliczności:

1) nie budzi wątpliwości, że Rada Nadzorcza banku była (i jest) organem banku uprawnionym do powołania wszystkich członków zarządu, w tym prezesa zarządu (art. 22a ustawy prawo bankowe). Brak dochowania trybu z art. 22b ustawy prawo bankowe nie może stanowić argumentu za nieistnieniem uchwały (non existens), czy też brakiem stosunku organizacyjnego przez nią kreowanego;

2) przepis art. 22b ustawy prawo bankowe przewiduje wymóg uzyskania uprzedniej zgody Komisji Nadzoru Finansowego na powołanie prezesa zarządu, nie wyraża jednak *expressis verbis* żadnej sankcji za naruszenie tego wymogu. Określenie tej sankcji jest więc zadaniem z zakresu wykładni prawa. Dokonując tej wykładni Sąd dostrzegł następujące argumenty interpretacyjne:

a) przepis art. 22b ustawy, przewidując wymóg uzyskania uprzedniej zgody Komisji Nadzoru Finansowego na powołanie prezesa zarządu, stanowi ustawową ingerencję w wolność działalności gospodarczej (art. 20 Konstytucji RP) i prawo własności (art. 21 Konstytucji RP). Jako wyjątek od zasady przepis ten nie może być interpretowany

rozszerzająco, w tym nie może być domniemywana sankcja za jego naruszenie w postaci najsurowszej sankcji znanej prawu cywilnemu;

b) ustawa prawo bankowe zawiera przepisy przewidujące wprost sankcję nieważności zarówno w odniesieniu do określonych czynności bankowych (art. 77a ustawy, art. 81 ust. 2 ustawy, art. 95 ust. 4 ustawy), w odniesieniu do uchwał organów banków (art. 25l ust. 3 ustawy, art. 25n ust. 2 ustawy), jak i czynności z zakresu reprezentacji banków (art. 25l ust. 4 ustawy);

c) porównanie w/w przepisów oraz przepisu art. 22b ustawy prawo bankowe, wskazuje, że gdyby intencją ustawodawcy było przypisanie sankcji nieważności do uchwał o powołaniu członków zarządu podjętych z naruszeniem wymogu uprzedniej zgody Komisji Nadzoru Finansowego, to sankcja taka zostałaby wprost zapisana w przepisach prawa;

d) nie budzi wątpliwości, że wymóg opisany w art. 22b ustawy prawo bankowe ma na celu umożliwienie Komisji Nadzoru Finansowego sprawowania funkcji nadzorczej co do spełniania przez członków organów banków wymagań z art. 22aa ustawy prawo bankowe. Odpowiedzi wymagało natomiast pytanie, czy procedura ta (opisana w art. 22b ustawy) jest jedyną, dzięki której cel ten może być realizowany;

e) z przepisu art. 22a ust. 1 ustawy prawo bankowe wynika, że do przeprowadzenia tzw. kontroli odpowiedniości zobowiązana jest w pierwszej kolejności Rada Nadzorcza, a jej wyniki przekazuje ona do Komisji Nadzoru Finansowego niezależnie od tego, o którego członka zarządu chodzi i czy jego powołanie poprzedzone było uprzednią zgodą Komisji Nadzoru Finansowego (art. 22a ust. 2 ustawy prawo bankowe);

f) z przepisu art. 22d ust. 1 ustawy prawo bankowe wynika, że Komisja Nadzoru Finansowego może w każdym czasie wystąpić do właściwego organu banku z wnioskiem o odwołanie członka rady nadzorczej lub zarządu albo, w drodze decyzji, samodzielnie odwołać członka rady nadzorczej lub zarządu danego podmiotu, jeśli uzna, że nie spełnia on wymogów z art. 22aa ustawy;

g) z przepisu art. 22d ust. 2 ustawy prawo bankowe wynika, że Komisja Nadzoru Finansowego może tymczasowo zawiesić członka zarządu lub rady nadzorczej do czasu rozpoznania jej wniosku o jego odwołanie;

h) dwa powyżej cytowane przepisy dowodzą, że w systemie prawnym istnieją mechanizmy kontroli odpowiedniości równoległe (niezależne) od tego opisanego w art. 22b ustawy prawo bankowe i pozwalające Komisji Nadzoru Finansowego skutecznie reagować w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia, że powołany już członek zarządu (w tym prezes zarządu) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22aa ustawy. Istnienie tych regulacji wskazuje na brak potrzeby przypisywania naruszeniu trybu z art. 22b ustawy najsurowszej sankcji znanej prawu cywilnemu, to jest sankcji nieważności;

i) jest oczywistym, że pełna kontrola odpowiedniości członków zarządu przed ich powołaniem jest – z zasady – korzystniejsza niż kontrola częściowa, czy też następcza. Taką kontrolę uznano jednak za dopuszczalną w akcie soft law, będącym europejskim tłem omawianych wyżej przepisów prawa polskiego. Aktem tym są Wytyczne w sprawie oceny odpowiedniości Członków Organu Zarządzającego i Osób Pełniących Najważniejsze Funkcje wydane przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych w dniu 21 marca 2018 roku (EBA/GL/2017/12). W pkt 136 tych wytycznych zapisano, że „ocena odpowiedniości indywidualnej i zbiorowej może zostać dokonana po wyznaczeniu członka” między innymi w przypadku „gdy kompletna ocena odpowiedniości dokonana przed wyznaczeniem członka zakłóciłaby właściwe funkcjonowanie organu zarządzającego”, w tym w wyniku nastąpienia poniższych sytuacji: 1) w przypadku gdy potrzeba wymiany członków pojawia się nagle i niespodziewanie, np. śmierć członka; oraz 2) w przypadku gdy członek zostaje usunięty, ponieważ nie jest już osobą odpowiednią.

j) w tym kontekście nie dziwi, że Komisja Nadzoru Finansowego w swoim komunikacie z 29 października 2018 roku poświęconym temu właśnie zagadnieniu wskazywała na zdarzające się nieprawidłowości polegające na

powoływaniu prezesa zarządu banku bez uprzedniej zgody Komisji ale jednocześnie nie próbowała nawet sugerować, by nieprawidłowość taka skutkowałą nieważnością uchwały.

Uwzględniając powyższe argumenty z zakresu wykładni systemowej (pkt a, b, c), funkcjonalnej (pkt d, e, f, g, h) oraz historycznej (pkt i, j) Sąd ocenił, iż niedochowanie trybu, o którym mowa w art. 22b ustawy prawo bankowe w odniesieniu do powołania prezesa zarządu banku spółdzielczego nie skutkuje z mocy prawa nieważnością uchwały o jego powołaniu. Skutkuje natomiast możliwością wdrożenia procedury zawieszenia tego członka zarządu (o czym mowa w art. 22d ust. 2 ustawy), jego odwołania (o czym mowa w art. 22d ust. 1 ustawy), a także wdrożenia analogicznych środków względem członków rady nadzorczej, o ile można im zarzucić brak dochowania staranności w procedurze powoływania zarządu (na co zwróciła wyraźnie uwagę KNF w komunikacie z 29 października 2018 roku).

VI.

Powyższe przesądzało o skuteczności oświadczenia o rozwiązaniu umowy o obsługę prawną. Wobec tego po stronie cedenta nie powstała wierzytelność o zapłatę wynagrodzenia za miesiące luty i marzec 2021 roku.

VII.

Przyjęcie – hipotetycznie – odmiennego poglądu prawnego co do skutków niedochowania procedury, o której mowa w art. 22b ustawy prawo bankowe, nie prowadziłyby do odmiennej oceny żądania pozwu.

W ocenie Sądu w takiej (hipotetycznej) sytuacji zasadny byłby zgłoszony w sprzeciwie zarzut braku zaofiarowania w lutym i marcu 2021 roku świadczenia wzajemnego (art. 488 § 2 k.c.). Deklaracja „pozostawania w dyspozycji” wyrażona przez cedenta dopiero w piśmie 15 marca 2021 roku była w ocenie Sądu spóźniona.

Koszty procesu

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

Wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa, wyrażono wyraźnie na rozprawie (minuta 29:20 protokołu).